

שני שעירי פרק שישי יומא

סח.

(א) זכמים (ג, ז) וז' לאו רלשו רלשוין, (א) זכמים (ה) זכמים (ד) שם סנהדרין זכמ; (ה) נל ענין זכמים קה; קו, ע"ש, (ו) ויקרא דבונה דמוכח פירש (ג, ז) ונעלה רלש ויר ע"י רש"י זכמים נ, ע"ש, ונאמר להלן וז'ע, (ח) ואחרי פירש ה, (ט) ויקרא טו, (י) כס"ח מערב,

מה להלן וכו'. כדמפרש ואזיל: וקרבו ופרשו והוליא. בת"כ (ו) ה"ג לה ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו והוליא מלמד שמוציאו שלם: ונאמר להלן (ו) ראש וכרעים ה"ג. ומעלה גמר שנאמרו זה ראש וכרעים בהקטרמה שנאמר וערכו את

הנתמים את הראש ואת הפדר ונאמר והקרבו וכרעים: כשם שפרשו בקרבו וכו'. שנאמר ואת עור הפר ואת כל בשרו הקיש הולאת עור ובשר להולאת קרבו ופרשו מה פרשו בקרבו אף בשרו בעורו וכמו והוליא ושקף מה הולאתו בשרו (ה) ועורו שוף שריפתו כן: ס"ד נאמר נאן מחוץ למחנה וכו'. הגירסא הזו משושבת היא ואי אפשר להעמידה וזממסת זכמים וזכ"י (כ) הכי איתא ת"ר להלן אתה נותן להן ג' מחנות וכלן אתה נותן להן מחנה אחת א"כ למה נאמר אל מחוץ למחנה לומר לך כיון שיצאו חוץ למחנה אחת מטמאין בגדים וגבי פר יום הכפורים תניא לה בת"כ יוציא אל מחוץ למחנה ושקפו וגו' וקממתה תנא ולאמר הכי להלן צפר העדה וכהן משיח אתה נותן להן לשריפתן חוץ לג' מחנות עורה וקר הבית וירושלים כדיליף לקמן וכאן אתה אומר אל מחוץ למחנה ושרפו דמשמע ששורפן חוץ למחנה שכניה מיד צמחנה ליה והלא אף אלו פנימיים ואיתקישו להדדי לשריפה ולטומאת בגדים כדאמרין גבי פר העלם דבר ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת (ט) וכוליה לדרשא ודרכין לפר זה פר יום הכפורים זמס' זכמים (נט) וזממסת מנחות (סו) מייטנין לה ועיקרה בת"כ וגבי פר יוה"כ נמי כתיב החטאת החטאת ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת מה תלמוד לומר חטאת חטאת לפי שלא למדנו שיהו מטמאין בגדים ושורפין אצות הדשן אלא אלו צלבד מניין לרבות פר משיח ופר העדה ושעירי ע"ז ת"ל חטאת חטאת אלא כי הדדי יניחו א"כ למה נאמר כן מחנה אחת לא נאמרה אלא על טומאת הבגדים והשורף אותם יבכס בגדיו ולומר לך כיון שיצאו חוץ למחנה אחת מטמאין בגדים ואף של פר כהן משיח מכלל למד ששרי לא נכתבה זו טומאת בגדים ומרביזא דחטאת חטאת איתא דפרשיית. וה"ג אמר מר להלן אספה נותן להם ג' מחנות וכו': מחוץ למחנה דנשן. בהולאת דשן המוציא והוליא את הדשן אל מחוץ למחנה שאין ת"ל אינו מלמד כלום דלגא ידענא דאל מחוץ למחנה מווציאין אותו דכתיב צפרים הגשפיים אל שפת הדשן וכתיב זהו מחוץ למחנה: ורבי שמעון דלמר צמתינין אין מטמאין בגדים עד שיצאת האור צרובן האי מחוץ למחנה דכתיב צפר ושעיר של יום הכפורים מאי עביד ליה: נאמר נאן. צפר יום הכפורים: ונאמר להלן. צפרה אדומה והוליא אותה אל מחוץ למחנה (נדמדז יט): מה נאן. צפרים הנשרפין חוץ לג' מחנות: ומה להלן. צפרה אדומה צמרתה של ירושלים דכתיב זה אל נכה פני אהל מועד (ס) אלא מה עומד צמרתה ופניו למערב כנגד פתחו של היכל שהוא כזכובל מורחא (י) ופתוח למזרח אף כן וכו': ורש"י. דמפקי ליה לקרא לטומאת בגדים וליה להו גזירה שוה: היכא שריף להו. לאיזו רוח של ירושלים:

תורה אור השלם

1. ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרפו אתו על עינים באש על שפת המזבח וישוף: ויקרא ד י"ב
2. וקרבו בני אהרן הכהנים את הנחתים את הראש ואת הקרן ועל העצבים אשר על האש אשר על המזבח: ויקרא א ח
3. ואת פר החטאת אשר שער החטאת אשר הובא את דמיו לבכר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערומם ואת שקפיהם ואת פרשום: ויקרא טו כו
4. והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרפו אותו באש ואת הפר הראשון חטאת הקהל הוא: וישש את בגדיו וקבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: ויקרא ו ד
6. ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה וחסת אתה: במדבר יט ג

תוס' ישנים

כך בשרו בעורו. דליתקש עור הפר ואת כל בשרו דכתיב דקדל לקרבו ופרשו דכתיב צמרה. במזרחא ש"י דירושלים. מכל מקום שנאמר פני אינו אלא פני קדים ששומד מלך מורחא ומוח כנגד פתחו של היכל שהוא צמערב.

מה להלן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט אף כאן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט והתם מנא לן דתניא וקרבו ופרשו והוציא מלמד שמוציאו שלם יכול ישרפנו שלם נאמר כאן וראשו וכרעיו ונאמר להלן (ב) ראש וכרעים) מה להלן על ידי ניתוח אף כאן על ידי ניתוח אי מה להלן על ידי הפשט אף כאן על ידי הפשט תלמוד לומר וקרבו ופרשו מאי תלמודא אמר רב פפא כשם שפרשו בקרבו כך בשרו בעורו: מאימתי מטמאין בגדים: תנו רבנן יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו להלן אתה נותן להם שלש מחנות וכאן אתה נותן להם מחנה אחת אם כן למה נאמר מחוץ למחנה לומר לך ביון שיצא חוץ למחנה אחת מטמאין בגדים והתם מנא לן דתניא והוציא את כל הפר חוץ לשלש מחנות אתה אומר חוץ לשלש מחנות או אינו אלא חוץ למחנה אחת כשהוא אומר בפר העדה אל מחוץ למחנה שאין ת"ל שהרי כבר נאמר ושרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון ומה ת"ל אל מחוץ למחנה ליתן לו מחנה שניה וכשהוא אומר מחוץ למחנה בדשן שאין ת"ל שהרי כבר נאמר ואל שפך הדשן תן לו מחנה שלישית ור"ש האי מחוץ למחנה מאי עביד ליה מביעי ליה לכדתניא ר"א אומר נאמר כאן מחוץ למחנה ונאמר להלן מחוץ למחנה מה כאן חוץ לשלש מחנות אף להלן חוץ לג' מחנות ומה להלן במזרחא של ירושלים אף כאן במזרחא של ירושלים ורבנן היכא שריף להו כדתניא היכן נשרפין לצפונה

כשם שפרשו בקרבו כך בשרו בעורו. פירש"י ואיתקש שריפה להולאה ומינה לי והא בקדשים אין למדין היקש מהיקש והכל כיון דהולאה גופה למדין צהיקש מדאיתקש עור ובשר לפרש היכי הדרתו גמרינן מינה שריפה צהיקש ואין לתרץ כיון דנשרפין חוץ לשלש מחנות לה חשיבי עור ובשר שלהם קודם לענין זה שלא יחזרו וילמדו צהיקש צהיקש אלא חזרין שפיר ומלמדין צהיקש דהא צפ' אחיהו מקומן (זכמים דף טו) מייתי הא כרייתא דהכל וגמר מינה דבר הלמד בג"ש חזר ומלמד בג"ש צהיקש גופה איתקש אלא יש לומר דשריפה גופה איתקש לפרש כשם שפרשו בקרבו צהיקש שרפה כך בשרו בעורו דושרף אף על בשרו וראשו וכרעיו וקרבו ופרשו ששורף הכל וכשם שפרשו בקרבו דגנאי היה לשרוף הפרש צפני עצמו אף בשרו בעורו מייה יכולני ליישב פירש"י: ר"ן לו מחנה שרישית. תימה צפר העדה מנלן שלש מחנות אי מפר כהן משיח הא אינו גופיה גמר צהיקש מדשן ודבר הלמד צהיקש אינו חזר ומלמד צהיקש ולמלאן דלמר הימנו ודבר אחר לא הוא היקש ניהא דלאגב דגמרי מיניה מחנה הכתוב זו גמרינן נמי מחנה דגמר צהיקשא וכן קשה צפרק נגמר הדין (פסהדרין דף מ"ג): דיליף מקלל דסקילתו חוץ לשלש מחנות מגזירה והא דזכר דפרים השורפים ואמאי והא דזכר הלמד צהיקש אינו חזר ומלמד בגזירה שוה למאן דלמר צהיקש מקומן דכתר מלמד אזלינן אע"ג דלמד חול הוא וכן בשמעתא דקאמר להלן אתה נותן להם שלש מחנות וכאן מחנה אחת פירוש הא גמרי והא מהדדי בג"ש דמטאת חטאת צהיקש התערוצות (זכמים דף פ"ג) וקשה והא דזכר הלמד צהיקש אינו חזר ומלמד בגזירה שוה וכן קשה לר' שמעון דגמר פרה מפר יום הכפורים חוץ לשלש מחנות בגזירה שוה ופר יום הכפורים גופיה צהיקש מפר כהן

משיח כפירש רש"י מדדריש לפר זה פר יום הכפורים דליתקש צהיקש קרא לפר כהן משיח ולפר העלם וצקרא אחריתי דכתיב ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת שאין תלמוד לומר החטאת איתקשו להדדי וכל שכן דקשה טפי הכא דגמר פרה בגזירה שוה מפר יום הכפורים ופר יום הכפורים גופיה יליף צהיקש בשלמא מורחה של ירושלים דגמר יום הכפורים מפרה מאי הדר למיגמר מפר כהן משיח לרצ פפא דפרק אחיהו מקומן דלמר צמר מלמד אזלינן חוץ להו דפרה קדשו צדק הצית היא אצל הכי מלמד יום הכפורים על פרה כיון דמלמד קודש הוא ויש לומר דפר יום הכפורים ופר כהן משיח לא צהיקש אלא בגזירה שוה דעור ובשר על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה ושרפו באש על שפת המזבח וישוף: ויקרא ד י"ב

(א) רש"י ד"ה כשם שפרשו כ"ו מה הולאתו צפרו בעורו אף:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

רבינו הגנאל

דילפי מפר העלם דבר של צבור שנאמר בו בפר העלם דבר של צבור על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו, ונאמר בעולה קרבו וראשו וכרעיו, מה להלן ע"י ניתוח, שנאמר והפשט את העולה ונתח אותה לנתחיה, אף פר העלם דבר ע"י ניתוח. אי מה העולה ניתוחה אחרי הפשט עורה מבשרה, אף זה הפר ניתוחו אחרי הפשט, ת"ל וקרבו ופרשו, כשם שפרשו בקרבו כך בשרו בעורו, למדנו שלא היה מפשט העור מן הכניס היו מעמידים מפני דוחק העם כדי שלא יהו קופצין לראות ונפליין לתוך המזורה וכו'. מאימתי מטמאין בגדים וכו'. ת"ר להלן בפר כהן משיח אתה נותן חוץ לג' מחנות וכאן חוץ למחנה אחת. אם כן מה ת"ל אל מחוץ למחנה, ללמד כיון שיצא חוץ לחומת העדה מטמאין בגדיהן והוציאין אותן לשרוף, דבתנן בבבא בתרא סוף פרק טבול יום, היו סובלין אותן בטומאת יצאו הראשונים חוץ לחומת העדה והאחרונים לא יצאו הראשונים מטמאין בגדיהם והאחרונים אין מטמאין עד שיצאו כו'. והתם בפר כהן משיח מנא לן דחזק לג' מחנות. דתניא והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה חוץ לג' מחנות וכו', ופשוטה בפר כהן משיח כתיב אל מחוץ למחנה אל שפת הדשן למדנו ששפך הדשן הוא חוץ למחנה למה כתיב והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה להוסיף לו חוץ למחנה. אחר עור בפר העדה כתיב ושרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון. והוא פר כהן משיח. וממילא ידעין דחזק למחנה ישרף, למה כתב בו [אל מחוץ למחנה] לית מחנה אחר הרי ג' מחנות. וכתיב והשליך אותה אל מקום המזבח קדמה אל מקום הדשן. ש"מ ששפך הדשן במזרח היה. הנה למדנו שפר כהן משיח היה נשרף חוץ לג' מחנות למזרח ירושלים. וכן פר העדה. ר' שמעון דאמר משיצת האור ברובן דאישתייר ליה אל מחוץ למחנה מופנה גמרי ביה גזירה שוה מפר כהן משיח. כדתניא ר' אליעזר אומר נאמר בו מחוץ למחנה כו'. ורבנן דמפקי אל מחוץ למחנה [וחוץ לחומת עודה] הני היכא הוה שריף להו, אמרין שריף להו לצפון ירושלים חוץ לג' מחנות כדתניא כו'.